

Névmások

*ha Te volnék, azt mondanám
combok ága-rajza: két folyó
ölelkezés a napban
azt mondanám
asszonyölben tobzódik a Nap
fuldoklik, úszik, örvénylik
mielőtt körberohanna a világot
azt mondanám
anyaöl és máglyatűz
vérben fürdőző baba
amint csusszan
kinyomakszik a létre
(avagy Léthe-rétre?)
miért is ne!
bisz fölcserélhetők
egy a másban
más az egyben
Te? vagy én? – már egyre megy
(nem úgy, ahogy gondolnád
hányavetin, pöffeszkedve
mintha mindegy volna már)
jobban mondva: így talál
bullámozó határokon
áttükrözve arcra arc
és szembe szem
mégis hogyha én volnál
ki bámuldoz e korai hömpölygésbe
látna föltűzve
korongot a háromszögre
amely épp most szökik, serken, támad...
most válik el éj s a nap*

Balkonon

*Oly sötét, hogy teste van.
Mint egy állat, duzzatag.
Meleg s liúktető az éj.
Mikor kinyújtom karom,
úgy mártom belé kezem,
kést a húsba reszketeg.
Égi őrzárat lebet,
úgy halad fölöttem el
egy gép éjjél s egy között.
Hangja sincs, csak fénye van:
fölvillanón jelek,
délre-keletre futók.
Játszó, egyedüli láng,
amely fölötte remeg.
Itt lenn a sziporka fényt,
földből az örök nedűt
isszák a begóniák.*

...a Te akaratod

*Itt, a kereszték alatt járván most értbetem én meg
kérni mit ér: legyen úgy, Ő akaratja szerint.
A sármőr sátánt ránk bozta segédeivel, hogy
lásd meg: fosztogatók, zsarnoki vesztegetők
lappangnak bennük. A nyájas jópofizás csak
álca. Leleplezi mind: bűnösét, elmebajost.*